

РЕШЕНИЕ

№ 1094

гр. София, 21.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 38 състав,
в публично заседание на 01.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Татяна Жилова

при участието на секретаря Елена Георгиева, като разгледа дело номер **2990** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е по реда на чл.145-178 от Административно-процесуалния кодекс във връзка с чл.54, ал.6 във връзка с ал.7 от Закона за кадастъра и имотния регистър (ЗКИР).

Образувано е по жалба на М. Л. Ж., В. Б. Я. и И. Н. М., подадена чрез пълномощника адвокат Г. П., срещу Заповед №18-1928 от 22.02.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър (СГКК) –С..

С оспорената заповед е отказано изменение на кадастралната карта и кадастралния регистър, изразяващо се в нанасяне на нов поземлен имот с ппроектен идентификатор 68134.4085.5698, заявен от жалбоподателите, поради това, че нанасянето засяга поземлен имот с идентификатор 68134.4085.9433 – общинска частна собственост.

Жалбоподателите М. Л. Ж., В. Б. Я. и И. Н. М. оспорват заповедта като незаконосъобразна Сочат, че собствеността върху заявения за нанаясена имот е възстановена по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделските земи (ЗСПЗЗ), като преди това е проведено производството по чл.11, ал.4 от Правилника за прилагане на ЗСПЗЗ, в което кметът на район «М.» е издала заповед, с която е определил, че имотът е свободен от застрояване и подлежи на възстановяване. Считат, че при това положение не съществува спор за материално право, който е преюдициален и е пречка за процедираното изменение, както е приел административният орган. Заявяват претенция за разноски.

Ответникът – началникът на СГКК- [населено място], в писмения отговор на жалбата оспорва същата. Твърди, че с нанасеното на заявения имот се засяга площта на имот,

за който е съставен акт за частна общинска собственост, поради което е налице колизия на права и възниква спор за материално право, който следва да бъде решен по съдебен ред. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от жалбоподателите.

Заинтересованата страна Столична община не изразява становище по делото.

СЪДЪТ приема жалбата за процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Установени факти:

Всички относими към предмета на спора факти са установени от административната преписка, приетите писмени доказателства и съдебно-техническата експертиза, която не е оспорена от страните и с ецени от съда като добросъвестна и компетентна.

По отношение на вещните права

1. Вещни права на жалбоподателите

Жалбоподателите са наследници на И. П. С.. С Решение № 13/09.08.2006 г. на Общинска служба по земеделие и гори – П. е признато и възстановено правото на собственост на наследниците на И. П. С. върху имот от 1.711 дка в землището на Г., № 2478 , кад. лист 690, съгласно скица № 420 на „Г.-93“ към удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ. Имотът е установен с декларация по чл. 12, ал. 3 от ЗСПЗЗ (отменен през 2007 г.).

Преди възстановяването на имота е проведено производството по чл.11, ал.4 във връзка с чл. 13, ал. 4 и чл. 13а от ППЗСПЗЗ. Издадена е Заповед № РД-64-31/16.03.2000 г. на кмета на Район „М.“, съгласно която имот № 2478, попадащ в кв. 1 и кв. 2 от регулационния план на кв. Г. – 2, с обща площ 1711 кв.м, подлежи на възстановяване.

На наследниците на И. П. С. е издадено Удостоверение № 2166/22.02.2001 г. по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ 93), издадено от Район „М.“, за имот пл. № 2478, попадащ в кв. Г., кв. 1, парцел II; кв. 2, парцел III и [улица]-68 от регулационния план одобрен със Заповед № РД-50-09-252/18.09.1985 г. за местност[жк]. Становището на Район „М.“ е, че бивш имот пл. № 2478 с площ 1711 кв.м, показан на приложената скица (№ 420), може да бъде възстановен. В удостоверението изрично е посочено, че за имота са установени актове за общинска собственост № 320/97 и 321/97 г.

По делото е представена Комбинирана скица за пълна или частична идентичност на имот пл. № 2478, изработена от „МАПЕКС“ АД, на която са показани имот пл. № 2478 от постановеното Решение № 13/09.08.2006 г. на Общинска служба по земеделие и гори – П., имотите от кадастралната карта и отрежданията на регулационния план. От скицата се установява, че имот пл. № 2478 е идентичен със западната част от имот идентификатор 68134.4084.9433.

Експертизата дава заключение, че поземлен имот с идентификатор 68134.4084.9433 обхваща части от актуваните терени с Актове за общинска собственост №№ 320, 321 и 325 от 1997 г.

2. Вещни права на Столична община

За установяване на вещните си права Столична община е представила пред административния орган Акт за общинска собственост №№ 325 от 15.12.1997 г., издаден от общинска администрация Район „М.“, в който актуваният терен е описан по следния начин: имот с площ 30 891 кв.м, кв. 4, п-ли III-за кафе, електронни игри, ОФ клуб и трафопост, IV-за озеленяване и спорт, VI-за магазин за хранителни стоки, VII-за младежки клуб и сладкарница, отредени със Заповед № РД-50-09-252/18.09.1985 г. на гл. архитект на С.. В забележка към акта са посочени описаните имоти: с пл. №№ 2464, 2492, 2494, 2485, 2470, 2406, 2486, 2461, 2475, 2476, 2463, 2491, 2493, 2484, 2411 с обща площ 19 384 кв.м. – възстановеният на жалбоподателите имот не е сред описаните.

Кадастрален и регулационен статут на имотите

Действащият регулационен план е одобрен със Заповед № РД-50-09-252/18.09.1985 г. на главния архитект на С. за местност[жк]. След издаването на документите на жалбоподателите – скица и удостоверение по чл. 13, ал. 4 и 5 от ППЗСПЗЗ, послужили за постановяване на Решение № 13/09.08.2006 г. на Общинска служба по земеделие и гори – П., няма одобрено изменение на регулацията, както и изработен нов регулационен план в частта за кв. 1, 2 и 4 от регулационния план.

В кадастралната карта е нанесен поземлен имот с идентификатор 68134.4084.9433 със собственик Столична община, който обхваща части от актуваните терени с Актове за общинска собственост №№ 320, 321 и 325 от 1997г.

Възстановеният на жалбоподателите имот не е нанесен в кадастралната карта.

По отношение на административното производство

Производството пред административния орган е започнало по заявление с вх.№01-315035 от 10.06.2021г., с което жалбоподателите са поискали отстраняване на непълноти и грешки в кадастралната карта чрез изменението ѝ, състоящо се в нанасянето на нов поземлен имот с проектен идентификатор 68134.4085.5698 в съответствие с представените документи за собственост по представен проект за изменение.

Срещу проекта за изменение е подадено възражение от СО, към което е приложен АОС№ 325 от 15.12.1997 г. Административният орган е преценил възражението като основателно, тъй като с изменението се засяга поземлен имот с идентификатор 68134.4084.9433, като се намалява площта му с 1711кв.м..

Позовавайки се на възникнал спор за материално право, административният орган е издал обжалваната заповед, с която е отказал исканото изменение.

Заключение на съдебно-техническата експертиза

От приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че заявеният за нанасяне имот с проектен идентификатор 68134.4084.5698 отговаря на Решение № 13/09.08.2006 г. на Общинска служба по земеделие – П. и на имота от Заповед № РД-64-31/16.03.2000 г. на кмета на Район „М.“ и на издадената скица по чл.13 от ППЗСПЗЗ.

Експертизата установява също, че заявеният проектен имот с идентификатор

68134.4084.5698, засяга поземлен имот с идентификатор 68134.4084.9433, но в частите му, които са актувани в АОС №№320 и 321 от 1997г., като не попада в имота, за който е съставен Акт за общинска собственост №325/15.12.1997 г.

Правни изводи:

1.Заповедта е издадена от компетентен орган. Измененията в кадастралната карта и кадастралните регистри на недвижимите имоти при отстраняване на непълнота или грешка се одобряват със заповед на началника на службата по геодезия, картография и кадастър по местонахождение на имота, съгласно чл.54, ал.4 от ЗКИР.

2.Заповедта е издадена в изискуемата от закона писмена форма, в която са изложени фактическите и правните основания за издаването ѝ.

3.Заповедта е издадена при спазване на административно-производствените правила. На основание чл.26, ал.1 от АПК за започнатото производство са уведомени засегнатите собственици, като административният орган им е осигурил възможност да изразят становище, да направят искания или възражения.

4.Заповедта е издадена в нарушение на материалноправните разпоредби. Съгласно §1, т.16 от ДР на ЗКИР "непълноти или грешки" са несъответствия в данните за недвижимите имоти в кадастралната карта и кадастралния регистър на недвижимите имоти спрямо действителното им състояние.

Установи се по делото, че възстановеният на жалбоподателите имот не е нанесен в кадастралната карта, следователно в нея е налице непълнота по смисъла на §1, т.16 от ДР на ЗКИР и искането за изменението на кадастралната карта е с фактическо основание. Редът за отстраняване на непълноти и грешки е приложим и при нанасянето в кадастралната карта и кадастралния регистър на имот, чието право на собственост е възстановено по реда на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ, съгласно препращащата разпоредбата на чл.54, ал.7 от ЗКИР.

Неправилен е изводът на административния орган за наличие на материалноправен спор.

Легалната дефиниция за „спор за материално право“ се съдържа в §1, т.16 от Допълнителните разпоредби на Наредба №РД-02-20-5 от 15 декември 2016г: спор е налице, когато в проекта за изменение на кадастралната карта местоположението и границите на имотите не съответстват на правата на собственост на всички заинтересовани лица съгласно представените и събрани писмени доказателства в административното производство.

Безспорно се установи,че проектният имот съответства на възстановения с решението на ОСЗ-П. имот, както и на издадените преди това заповед и удостоверение от кмета на район „М.“. Столична община, чрез районния кмет, е участвала в реституционното производство и е признала в издадените заповед и удостоверение правото на собственост на жалбоподателите, като е посочила границите на имота им, отчитайки че се засягат издадените АОС №№320 и 321 от 1997г. Както се установи от съдебно-техническата експертиза, имотът на жалбоподателите не засяга другата част от общинския имот, актувана с АОС

№325/1997г., на който се основава възражението на СО.

5. Заповедта е издадена в несъответствие с целта на закона

Основната цел на кадастралната карта е да документира местоположението, границите, трайното предназначение на територията и начина на трайно ползване на недвижимите имоти – чл.1, ал.2, т.1 от ЗКИР. Безспорно е, че имот 68134.1005.218 се ползва за второстепенна улица, поради което процедираното изменение чрез нанасяне върху него на друг имот, предназначен за застрояване, противоречи на действителния начин на трайно ползване и не съответства на целта на закона.

Реституционното производство е приключило, а с него е приключил и материалноправният спор между жалбоподателите и общината. Отказвайки исканото изменение, административният орган на практика обезсмисля реституционното производство и сам въвежда материалновен спор, каквито правомощия няма и каквато не е целта на ЗКИР.

Оспорената заповед е незаконосъобразна като противоречива на материалния закон и на целта му – отменителни основания по чл.146, т.4 и т.5 от АПК. Преписката следва да се изпрати обратно на административния орган за ново разглеждане при спазване на задължителните указания потълкуването и прилагането на закона и нанасяне на проектния имот.

Разноски:

При този изход на спора право на разноски възниква за жалбоподателите.

На основание чл.143, ал.1 от АПК, ответникът следва да възстанови на жалбоподателите направените разноски по делото както следва: държавна такса 30 лева, възнаграждение на вещото лице 500 лева и адвокатско възнаграждение 1500 лева, установени с представените по делото платежни документи.

Съдът като взе предвид фактическата и правна сложност на делото, броя на жалбоподателите и проведените съдебни заседания, и като съобрази, че заплатеното адвокатско възнаграждение е близко до минималното, определено в чл.8, ал.2, т.1 от Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения, отхвърля възражението на ответника за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, Административен съд София-град, II отделение, 38-и състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №18-1928 от 22.02.2022г. на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С..

ИЗПРАЩА административната преписка на началника на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. я за ново разглеждане при спазване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Службата по геодезия, картография и кадастър – [населено място] да заплати на М. Л. Ж., В. Б. Я. и И. Н. М. разноски в размер на 2030 (две хиляди и

тридесет) лева.

Решението подлежи на обжалване пред Върховния административен съд с касационна жалба, подадена чрез Административен съд София-град в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ:

